

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

324

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Szerző: ~

Cím: *A választók összeírása.*

Forrás:

Népszava.

BP.

(Hely)

417. II. 22

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A választók összeírása.

Az évről-évre való Komédia.

A választókat minden évben összeírják, aminek még normális időkben sincs semmi értelme, mert hiszen a választások csak öt esztendőnként történnek, hát még most, amikor az érdekelték tulnyomó nagy része a különböző harctereken vérzik és így természetesen nem jelenhetnek meg az összeíró bizottságok előtt és nem szerezhetik meg a szükséges igazoló okmányokat sem. Csak hogy nálunk mindent, ami a dolgozó nép érdekében való volna, bürokratikus rosszakarattal kezelnek. És ezt a sorsot, ezt a betűrágást a választójogi törvény sem kerülhette el. Az összeíró bizottságok bizonyára nagyon jól tudják, hogy részint káros, részint fölösleges munkát végeznek a törvény betűihez, különösen mostanság való merev ragaszkodással és mégis megcsinálják. A Tisza-féle választójogi törvény amugy is a pokolba való, de könnyen elképzelhetjük, hogy mi lenne, ha a jövő esztendőben ezeknek a most összeállítandó névjegyzőeknek az alapján történnének a képviselőválasztások. El kell ismerni, hogy Tisza István következetes a maga reakciós politikájának a megvédésében, ő nemcsak hogy nem ad a katonának választójogot, de azoktól is elveszi, akik valahogy megszerezték.

Évi választói névjegyzék kiigazítási munkálatainak az előkészítése céljából szordán délelőtt Déry Ferenc alpolgármester elnöklésével ülést tartott. A névjegyzék kiigazítására vonatkozó előterjesztést Édes Endre főjegyző ismertette annak a belügyminiszteri leiratnak a nyomán, amely ebben az ügyben a fővárosba érkezett. Ebben a leiratban a miniszter többek között fölhívja a központi választmány figyelmét arra, hogy a hadrakelt választók összeírásánál azt a köteles gondosságot gyakorolja, amellyel az ország védelmében távollevő és ezért saját ügyüket személyesen intézni nem képes polgároknak minden hatóság tartozik. Az előadó ismertette azonkívül mindazokat az intézkedéseket, amelyek a névjegyzék összeállítása szempontjából szükségesek és azt javasolta, hogy a választmány mondja ki, hogy a katonai szolgálat nem akadályozza a névjegyzékbe való fölvételt és nem lehet ok a névjegyzékből való kihagyásra.

Az előterjesztéshez elsőnek Buchinger elvtárs szólalt föl és a következő indítványt terjesztette a választmány elé:

1. Mondja ki Budapest székesfőváros központi választmánya, hogy a háboru alatt, amikor a választópolgárok tulnyomó része hadiszolgálatot teljesít, a központi választmány a névjegyzékeknek a törvénynek megfelelő összeállítására nem tud vállalkozni, mert a névjegyzékből éppen azok fognak kimaradni, akik vérük hullásával is megszerezték maguknak a jogot ahhoz, hogy választók lehessenek, de akik most — a harctéren lévén — nem képesek azon törvényes kellékek megszerzésére, amelyek a névjegyzékbe való fölvételhez szükségesek.

2. Minthogy a választói névjegyzékek ösz-

szeállítása amugy is csak választások előtt szükséges, egyébként azonban fölösleges munka, elhatározza a választmány, hogy fölije a kormányhoz, hogy a választói névjegyzék összeállításának elhalasztására és a mainál ésszerűbb és igazságosabb összeállítást biztosító törvényjavaslatot terjesszen a képviselőház elé. Egyben a központi választmány megkeresi a társ törvényhatóságokat, hogy azok hasonló szellemben irjanak föl a kormányhoz.

Indítványának megokolására Buchinger elvtárs többek között a következőket mondta: Három évi vesződés, amelyet a Tiszáék csapnivaló rossz törvénye okozott a központi választmány ama tagjainak, akik föladatukat lelkiismeretesen és a törvénynek megfelelően akarják végezni, elegendő ok arra, hogy ne haladjon el a központi választmány szóttlanul ama tény előtt, hogy most egy új esztendőre szóló választólajstrom összeállítását akarjuk megkezdeni. Indítványom első része önmagáért beszél. Jóllehet, hogy az a követelése, hogy a központi választmány jelentse ki, hogy a háboru alatt az összeírás munkájára nem vállalkozik, ismétlés, erre az ismétlésre az készlet, hogy a választmány a különben teljesen helytálló és a való tényeknek megfelelő indokokat nem méltányolja. Hogy ez azonban minő hallatlan sérelme különösen a fronton levő új választó munkásrétegeknek, erről tanuskodik az a sok botrányos visszásság és visszaélés, amelynek a fővárosban is tanui voltunk a múlt évi összeírás alkalmával. A hírhedt „sárga cédulák” és az előljárási papírkosaraiba vándorolt „egyéni röplapok” a választópolgárok százai jogának kisémmizéséről és kijátszásáról tanuskodnak és még mindannyiunk élénk emlékezetében élnek.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt.

Ma sem változott a háborus helyzetből fakadó az a hallatlan állapot, hogy — különösen a munkásválasztók százai — a legdurvább jogfosztás ellen sem képesek jogorvoslatához jutni, mert nincsenek idehaza. És ha már ez volt a helyzet a fővárosban, könnyen elképzelhető, hogy micsoda tömegcsalások fordulhattak elő künn az ország még sötétebb vidékein. Valószínű, hogy ezeknek a tömeges visszaéléseknek és hamisításoknak az eredménye, hogy a kormány nem mer három esztendő után sem előállni az új választók statisztikájával. Már ezért is az ország első törvényhatóságából kikerült központi választmányra hárulna az az erkölcsi felelősség, hogy egyszer erélyesebb mozdulattal a háboru alatt folyó összeirási komédiáról mondjon ítéletet.

Indítványom második része bevallottan azt célozza, hogy a Tisza-féle torzalkotáson rést üssünk. Az eddigi összeírásoknál szerzett tapasztalataink eléggő bizonyítják, hogy az évenként való összeírásnak semmiféle előnyei nincsenek, de vannak óriási hátrányai. Ha ötévenként van csak képviselőválasztás, minek akkor évente zaklatni a választópolgárokat és minek zaklatni őket az egész esztendőn át? Az ilyen összeirási módnak, mint amilyent a ma érvényben levő törvény előír, csak az lehet az egyedüli értelme, hogy a választópolgárokkal meg akarják utáltatni az egész eljárást, amely a listákba való fölvételhez vezet. Sem a németországi, sem az ausztriai választójogi törvény ezt a botrányos eljárást és ezt az áttetsző munkásellenes intézkedést nem ismeri. A legtöbb országban a választók összeírása csak közvetlenül a képviselőválasztások előtt történik.

Hasonló időpazarlást és pénzpocsékolást, mint amilyent ez a magyar rendszer jelent, másutt alig találunk. Ezekről a pocsékolásoktól menthetjük meg az országot, a választókat pedig a rengeteg hiábavaló zaklatástól, ha sikerül olyan megoldást kivivnunk, amelyet beterjesztett indítványomban célul kitűztem.

Az elnök ezután szavazás alá bocsátotta az indítványt és a választmány többsége elvettette. Buchinger elvtárs a szavazás után bejelentette, hogy a minap a VIII. kerületben több választó fölment az előljáráshoz, azaz, hogy írásvizsgát akarnak tenni. Az előljáráson azonban elutasították őket, mert még semmiféle intézkedésről nem tudtak, pedig 18-ika óta kellett volna már az írásvizsgákat megtartani. Az elnöklő alpolgármester kijelentette, hogy az esetet meg fogják vizsgálni. A választmány végül megalakította választókerületenként az összeíró küldöttségeket. Összesen 52 küldöttséget. Ezzel az ülés véget ért.

keszfővárosi házinyomda 1917.